

Laudato Si' en l'arquitectura (3): Capella oberta a Cala Llonga

Dll, 10/08/2015 per Eloi Aran Sala
[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

Els primers missioners franciscans de Mèxic es van trobar que els indígenes no podien entendre com es podia fer un temple amb sostre, tancat al cel, tancat al Déu Creador. Per això van "explotar" els sostres dels temples i van crear el que es va anomenar "[capelles obertes](#)". Té la seva lògica perquè, al llarg de la història de l'arquitectura cristiana, les voltes sempre han representat el cel (per exemple la [Sainte Chapelle de París](#) o els sostres del pintor [Andrea Pozzo](#) sj, etc).

Potser no va ser ben bé la mateixa formulació de les capelles obertes americanes, però a Eivissa es va produir un cas particular de capella oberta "a la mediterrània" l'any 1973, fruit d'un projecte del despatx dels arquitectes barcelonins **José Antonio Martínez Lapeña i Elías Torres Tur**: la **Capella de Cala Llonga** (Santa Eulàlia des Riu). L'espai s'integra dins una pineda i queda delimitat per uns murs de blanc immaculat, a semblança de l'arquitectura de la zona, que embolcallen la comunitat. L'esquema és força "clàssic" però sembla que és un lloc escollit per fer-hi celebracions matrimonials ([aquí](#)). Potser aquest tipus d'equipaments poden donar resposta a la necessitat postmoderna de vincular actes importants de la vida amb la natura (com el tema recurrent d'escampar les cendres de la incineració... en vaig parlar [aquí](#)).